

dane przez te Zakłady, Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie.

Art. 9. Działalność sądów rozjemczych w Krakowie i Drohobyczu, powołanych do życia rozporządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 26 listopada 1914 № 339 Dz. U. P., będzie uregulowana osobnem rozporządzeniem właściwych władz.

Art. 10. Czynności, wynikłe z postanowień niniejszego rozporządzenia w sprawach ubezpieczenia robotników górniczych od wypadków, sprawuje dotychczasowy Zarząd Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, aż do dalszego rozporządzenia.

Art. 11. Rachunkowość w zakresie czynności, przekazanych Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, prowadzona będzie odrębnie.

Art. 12. Władze i instytucje, które na mocy polecenia Starostwa Górniczego w Krakowie wypłacały i przyznawały renty uszkodzonym, jakoteż przyjmowały opłaty od przedsiębiorców, przedłożą Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie w przeciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wykazy rent wypłaconych, wykazy rent przyznanych i wykazy pobranych od przedsiębiorców opłat.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1919 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

E. Pełtowski

42.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

w przedmiocie organizacji oddziałów Policji Państwowej, pełniących służbę na kolejach, na obszarze Województw: Warszawskiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Białostockiego, wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych na zasadzie art. 9 ustawy o Policji Państwowej z dnia 24 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 61, poz. 363).

Art. 1. Celem zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego na kolejach, wyznacza się specjalne oddziały policji państwowej, których działalność ogranicza się w zasadzie na teren kolejowy.

Art. 2. Oddziały w obrębie danego okręgu policyjnego podlegają służbowo, gospodarczo i administracyjnie bezpośrednio odnośnym Komendom Okręgowym.

Art. 3. Stosownie do potrzeb i w zależności od lokalnych warunków oddziały te w obrębie danego okręgu dzielą się na poszczególne komisaryjaty kolejowe, obejmujące określony odcinek linii kolejowej.

Art. 4. Kierownicy komisariatów podlegli są komendzie okręgu policji, przy której wyznaczony będzie specjalny funkcjonariusz policji do spraw kolejowych.

Art. 5. W zakresie bezpieczeństwa i czynności wykonawczych władz, oddziały, pełniące służbę na kolejach, podlegają miejscowym władzom administracyjno-państwowym.

Art. 6. Funkcjonariuszów, pełniących służbę na kolejach, obowiązują ogólne ustawy, przepisy i instrukcje oraz regulaminy policyjne.

Art. 7. Do szczególnych obowiązków komisariatów, względnie policyjnych posterunków kolejowych, należą:

1. udzielanie pomocy organom kolejowym przy nieporozumieniach z publicznością,
2. współdziałanie przy sporządzaniu lub samoistne sporządzanie protokołów w sprawach przekroczeń przepisów kolejowych,
3. udziałanie w zakresie funkcji policyjnych pomocy funkcjonariuszom państwowym przy spełnianiu czynności służbowych na terenie kolejowym,
4. ochrona podróżnych i ich mienia, oraz mienia kolei żelaznych,
5. przestrzeganie należytego zachowania się publiczności względem urządzeń kolejowych,
6. współdziałanie przy katastrofach kolejowych,
7. ochrona przez konwoje rządowych transportów, za wyjątkiem wojskowych, na wyraźne zażądanie odnośnych władz państwowych, za zwrotem przez dany urząd kosztów diet transportujących funkcjonariuszów policyjnych.

Art. 8. W wypadkach, wymagających niezwłocznej interwencji policji państwowej względem podróżnych i towarów, będących w drodze, funkcjonariusze policyjni, urzędujący na danej stacji, porozumiewają się bezpośrednio z organami policyjnymi innych stacji, chociażby należącymi do innych komisariatów lub okręgów.

Warszawa, dn. 30 grudnia 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Kolei Żelaznych:
K. Bartel

43.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie upaństwowienia Straży Ogniowej m. st. Warszawy.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i ochrony mienia obywateli państwa i obiektów państwowych i miejskich przez podniesienie sprawności technicznej Straży Ogniowej m. st. Warszawy zarządza się na zasadzie ustawy z roku 1867 co następuje: